

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERAATIO LAIVANHYLKY

ETSIVÄKAKSIKKO

Suomentanut Sanna Manninen

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

Operaatio Vanjemies
Operaatio Auringonlasku
Operaatio Narsissi
Operaatio Kesäsaari
Operaatio Tuulenpuuska
Operaatio Pronssipatsas
Operaatio Jäljitys
Operaatio Sirkus
Operaatio Kummitus
Operaatio Merirosvo
Operaatio Muumio
Operaatio Laivanhylky
Etsivän käsikirja

Norjankielinen alkuteos *Operasjon Skipsvrak – Detektivbyrå nr. 2*
Copyright © Jørn Lier Horst 2018
Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2018
Published by agreement with Salomonsson Agency
Suomenkielinen laitos © Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

ISBN 978-951-1-47456-2

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

SISÄLTÖ

1	Myrskyn jälkeen	9
2	Saappaat	16
3	Merivirta	22
4	Tehdas	31
5	Veden alla	38
6	Häätö	46
7	Vedenalainen robotti	52
8	Hylky	61
9	Kapteenin käsky	70
10	Siivous	76
11	Takaisku	84
12	Paljastus	90
13	Rantaelämää	97
	Oton jälkisanat	100

ETSIVÄKAKSIKKO

TILDA

– Luultavasti Virtakylän kovin mimmi. Uskaltaa, kun muut empivät. Kekseliäs ja sporttinen, hallitsee tietokoneet.

OLIVER

– Huippufiksu etsivä. Näkee asioita, joita muut eivät huomaa. Syvämietteinen herkkusuu. Taitaa tekniikan. Neuvokas ja seikkailunhaluinen.

OTTO

– Aito vainukoira, joka haistaa salaisuudet.

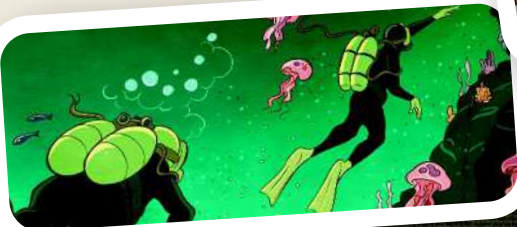

KAPTEENI MUHONEN

– Rannikkolaitoksen aluksen kapteeni.

KOLME MERIMIESTÄ

– Yksi on pahantuulinen ja kaksi sukeltaa.

RITA ERVOLA

– Rannikkolaitoksen aluksen perämies.

JUHANI ROINE & POIKA

– Tehtaanjohtaja ja saapasvalmistaja.

1. luku MYRSKYN JÄLKEEN

Rajuilma oli kestänyt kolme päivää. Pahimmillaan tuuli ylsi myrskylukemiin. Aallot kohosivat kuin korkeat harmaat vuorenharjanteet, joiden välissä oli syvä laakso. Rantaan lyöneet tyrskyt olivat tuhonneet laitureita ja upottaneet huolimattomasti kiinnitettyjä veneitä. Nyt tuuli oli laantunut ja tummat sadepilvet olivat kaikonneet. Meri lainehti rauhallisesti, ja aurinko pilkisti esiin.

Tilda, Oliver ja Otto olivat rannalla tutkimassa, mitä kaikkea aallot olivat

heittäneet maihin. Hiekka oli yhä niin märkää, että jalat upposivat joka askeleella. Rannalla oli enimmäkseen merilevää ja rojua. Laudankappaleita, oksia, kanistereita, pusseja, pulloja, tyhjiä maaliämpäreitä, kalaverkon riekaleita ja

muita rikkoutuneita kalastusvälineitä.

”Katso!” Oliver huudahti.

Hän osoitti puurasiaa, joka oli suunnilleen kenkälaatikon kokoinen. Hän nosti sen maasta. Kansi roikkui yhden saranan varassa. Oliver näytti pettyneeltä.

”Tyhjä”, hän sanoi ja heitti rasian käsistään.

Otto työnsi kuononsa mustaan muovisäkkiin, jonka päällä oli kasa ruskeaa rakkolevää.

”Ehkä täällä on jotain”, Tilda sanoi ja nykäisi säkkiä.

Säkki oli solmittu kiinni valkoisella narulla. Oliver tuli lähemmäs, otti linkkuveitsen esiin ja teki viillon säkin sivuun. Sisällä oli kaksi kiinni sidottua muovipussia. Oliver leikkasi toisen auki.